

Ogólnopolski
Komitet
Protestacyjny
Pracowników Pomocy Społecznej

Warszawa, dn. 22.02.2019 r.

Pan
Mateusz Morawiecki
Prezes Rady Ministrów

Szanowny Panie Premierze,

Ogólnopolski Komitet Protestacyjny Pracowników Pomocy Społecznej (OKP), w skład którego wchodzi ogólnopolskie organizacje społeczne tj.: Polska Federacja Związkowa Pracowników Socjalnych i Pomocy Społecznej (PFZPSiPS), Związek Zawodowy Pracowników Socjalnych (ZZPS), Ogólnopolskie Stowarzyszenie Asystentów Rodziny (OSAR) oraz przedstawiciele NSZZ „Solidarność” (m.in. KZ MOPS Sopot, KZ MOPS Radomsko) – informuje, że wobec całkowitej bierności ze strony Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w zakresie realizacji postulatów złożonych przez nas jeszcze w 2018 r. - **podjęta została decyzja o organizacji ogólnopolskiego strajku pracowników pomocy społecznej.**

Strajk polegający na przerwaniu pracy może dotknąć ok. 1 mln polskich rodzin korzystających z systemu pomocy społecznej, a także pozostałych obywateli, którym poprzez ośrodki pomocy społecznej wypłacane są świadczenia adresowane dla rodzin w ramach realizowanych programów i ustaw rządowych.

Z uwagi na konieczność przeprowadzenia w całej Polsce procedury sporu zbiorowego, która zakłada obowiązek odrębnego zgłoszenia pracodawcom żądań, a następnie przejścia sporu przez etapy rokowań oraz mediacji – strajk zostanie wdrożony nie wcześniej niż w drugiej połowie br. Oznacza to, że paraliż polskiej pomocy społecznej nastąpi w okresie, gdy planowane są i wypłacane kluczowe świadczenia z punktu widzenia funkcjonowania polskich rodzin.

Strona ministerialna nie pozostawiła pracownikom pomocy społecznej w tym przedmiocie żadnego wyjścia, bowiem podczas trwającego od października 2018 r. Ogólnopolskiego Protestu Pracowników Pomocy Społecznej – **Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej ani razu nie spotkała się z reprezentacją środowiska pracowników (!)**, a także nie przedstawiła żadnych konkretnych propozycji realizacji postulatów zgłoszonych przez stronę pracowniczą, a tym samym dążących do rozwiązania trwającego sporu. W tym czasie staraliśmy się wywierać społeczną presję, która miała uświadomić Ministerstwu powagę sytuacji, a także doprowadzić do wznowienia niezbędnego dialogu, dbając przy okazji by przyjęte formy protestu nie uderzały w żaden sposób w najbardziej potrzebujących obywateli Rzeczypospolitej Polskiej. Nasze zabiegi, jak się okazało posłużyły jedynie Ministerstwu do dalszego lekceważenia środowiska pomocowego, które codziennie realizuje społecznie użyteczne zadania, a także w praktyce urzeczywistnia wartości sprawiedliwości oraz dbałości o ludzką godność.

Z tych względów, jako strona społeczna proponowaliśmy i przedstawiliśmy Minister Rodziny nie tylko pakiet systemowych rozwiązań legislacyjnych, które doprowadziłyby do niezbędnej poprawy

Ogólnopolski
Komitet
Protestacyjny
Pracowników Pomocy Społecznej

warunków pracy służb społecznych, ale także umożliwiłyby wdrożenie bardziej efektywnych metod niesienia pomocy. Jesteśmy głęboko przekonani, że system pomocy społecznej wymaga reform, ale dokonywanych z udziałem praktyków pomagania. Tymczasem procedowane ustawy m.in. w zakresie przeciwdziałania przemocy (wycofana), wspierania rodziny i pieczy zastępczej, pomocy społecznej, czy tworzenia Centrów Usług Społecznych (CUS), pomimo konsultacji, a czasami bez żadnych konsultacji – wprowadzają rozwiązania szkodliwe społecznie i godzące w najbardziej potrzebujących obywateli RP.

Strona społeczna nie doczekała się nawet przedstawienia przez resort rodziny zapowiadanych zmian w ustawie o pomocy społecznej, które od grudnia 2018 r. czekają na wpisanie do wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów, a których ogłoszenie, zakładając że realizowałyby one przynajmniej część ze zgłoszonych postulatów - mogłoby obniżyć napięcie we wzajemnych relacjach.

Uznając, że nigdy nie jest za późno na wznowienie dialogu oraz wypracowanie kompromisowych rozwiązań, biorąc jednak pod uwagę, że dotychczas środowisko pracowników pomocy społecznej nie doczekało się żadnych konkretnych propozycji ze strony Ministerstwa, a nawet nie podjęto z nami niezbędnych rozmów – w odpowiedzialności za publiczny sektor pomocy – ogłaszamy gotowość strajkową i rozpoczynamy, podobnie jak nauczyciele procedurę zmierzającą do rozpoczęcia strajku generalnego.

Paweł Maczyński
WICEPRZEWODNICZĄCY
Polskiej Federacji Związkowej
Pracowników Socjalnych i Pomocy Społecznej
Paweł Maczyński
Paweł Maczyński